

hea melega, ja sepärast wotke kuulda, mis
meie neist teame.

Meid on kümme ehk üksteiskümme sug-
gu, agga nende keikide ihho on penike, nen-
de pealminne loua, lu on täkkinne, ja kõh-
ho al on neil terrawad somused. Nemmad
ellawad merre pohjas ja sõwad seal pisso-
kessed ussikessed, kalla kuddo marjad, kalla
poiad ja ka üht isse suggu piskotessi wähti.
Meie räimed, mis meie merres paljo pütas-
se, on heringi larnatted ja nende suggu, ag-
ga neist wähhemad ja lahjemad.

Immees tulleb päina, et heringil labhes
fordne maggo on kummagil toli pitkus.
Nemmad ellawad mitmes merres feige en-
namiste pohja-pool, ja andwad ennast mit-
mel aial, wähhest kerrwade, wähhest sui,
wähhest süggise püda. Kui nende kuddo aeg
tulleb, siis nemmad nenda kui ka muud kal-
lad, tullawad merre pohjast wälja, ja otse-
wad

wad maddalamad kōhjad ja merre äred,
seini kui nemmad kuddus on. On se aeg
mōda lāinud, siis ladduwad nemmad jār-
ko ärra, sest nemmad lāhwad jälle merre
sūggawa pohja. Se kuddo aeg on mitme
sūggune sedda mōda, kui wessi, nende ellas-
misse kōht ja nende wannadus on. Neil,
mis kerrwade kuddus olnud, ja pārrast pū-
tasse, ei olla marja egga pima sees; neil,
mis süggise kudduma lāhwad, on kōht tās
pima ja marja. Kui kuddo aial wāgga
külmi ilm tulleb, jātawad nemmad kuddomist
monneks aiaks seisma, ja andwad ennast
merre pohja. Kui siis monne pāra pārrast
se kuddomisse tō neil hōpis lõppetud on, lāh-
wad nemmad ärest ärra kõrge merresse ühhe
mürrinaga, nago peaks raske saddo mahha
tullesma.

Nende süggidus ja nende märkamatta suur
hulk tulleb wāgga immees päina. Ühhe
mer-